

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm Novembris Et Decembris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10263

Sermo beati Radbodi S. Traiectensis Ecclesiae Dei famuli & postea
Episcopi, de S. Lebuino presbytero.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77423)

Palmarumque inopes, Siluano extorsimus algam.
 Quam Lebvine vides sacer ac memorande sacerdos.
 Hanc precor, vt Christum recolens, nil fastibus vsum
 Pallentis viduæ potiùs cessisse minutis,
 Gratum habeas, precibusque tuis mea vincula soluas,
 Et vera facias, post diuersoria carnis,
 Libertate frui, sacris cum cœtibus Agni.

SERMO BEATI RADBODI S. TRAIECTEN-
 SIS ECCLESIAE DEI FAMVLI, ET POSTEA

Episcopi, presbytero.

SAepe cōtingit, fratres charissimi, vt inter epulas grata sit cōiuan-
 tibus fabulosa narratio, & oppressum cibis carnalibus animū que-
 libet figmentorum persequatur esuries: dumque sū oblita mens,
 ad tempus ob repletionem corporis obsonium spirituale fastidit,
 magis appetat species vanitatū quibus aures carnis oblectet, quam
 doctrinæ cœlestis dulcedinem qua nauſcantē animam vera & per-
 petua suauitate reficiat. Verū nobis in præſenti lectione multo

aliter euenire letamur, qui quanto hanc solenniū carnis aure percipimus, tanto eam
 auidius in cordamus, atque id ipsum quod sumimus post venerandam esuriam satiata
 tis opulentiam, post felicem satietatem, rediuiam esuriam in nobis creare non du-
 bitamus. Itaque vt manifestius eluceat, quæ (vt dicitur) cupedia spiritualibus fameli-
 cis hoc narrationis genere promittuntur, ponantur iam super cœlestem mensam fer-
 cula delicijs omnibus huius seculi gratiora, ex quibus suauissimas vitæ perennis epu-
 las capientes, tam iocundæ refectiois authori Deo gratias referamus, qui per singu-
 los annos dulcissimi conuiuij participatione clemēter nos exhilarat, dum beatissimi
 nobis Lebuii memoriam annua natalis sui festiuitate, tanquā panem Angelorum
 ex ipso pietatis suæ cophino prolaturum repræſentat. Quo dum deuotē vescimur, salu-
 briter esurimus, copiosissimē pascimur, hilariter exultamus. His consequenter ad-
 iungitur habitudo mentis pulcherrima, fortitudo inuicta, salus continua, cōtempus
 mundi, appetitus cœlestium, desiderium futurorum. Quocircā oportet nos perpen-
 dere fratres, quantē sint deliciae quæ porriguntur, vt eadem fumere auido corde non
 differamus: quibus repleti nulla formidemus machinamenta hostium, nullo terrea-
 rum grandine secularium tempestatum. Atque vt hoc diuina miseratione assequi va-
 leamus, huius nobis sanctissimi viri exemplum sufficere posse credimus, qui inter ad-
 uersa mundi & prospera, sæuientis fortunæ impetum, quemadmodum turris Sion,
 & porta Hierusalē præsidio Angelico defensa recussit, cassatisq; ictibus machinarum
 in sempiternæ fidei soliditate persistere meruit. Ad tantam verò perfectionē quibus-
 dam bonorum naturalium gradibus ascendit, quibus quasi scalis euectus, terrena
 transiens celorū alta feliciter penetravit. Deniquē in infantia sua Deo & hominibus

charus extitit: cumq; esset ingenio docilis, animo mitis, pauper spiritu, meritis diues,
 viris probatis certatim annitentibus habitum religionis assumpsit, in quō ita Christo

& Ecclesiæ suæ deuotus effectus est, vt cōæuos suos literali sagacitate præcederet, ma-
 ioribus officiosissimē pareret, perfectorum imperijs tanquā à Deo datis vera humi-
 litate præditus acquiesceret. Porrò in pueritiæ annis, morum honestate sectatus est

venerandam senum canitiem, innocentis vitæ simplicitatem doctrinæ cœlestis erudi-
 tione componēs. Pubertatis autem spatia, non lasciuientis animi voluptatibus effœ-
 minauit, sed potiùs rigore frugalitatis, & iugi laborū erercitio, rebellionem iuuetutis
 edomuit, caligans corpus suum & in seruitutem redigens, nè fortē cū alijs prædi-
 caret, ipse reprobos efficeretur. Huius siquidē philosophiæ nobilissimos professores,

multos in sancta Ecclesia esse sciebat: inter quos felicitis memoriæ Vuillibrordum
 atque Bonifaciu Pontifices in vineæ cultura Dominicæ apprimè laborasse audierat,
 ideoque animū Deo placitis operibus exercebat, vt quos habuerat in Christianitatis

proiectibus socios & patres, eosdē haberet in æterna felicitate confortes. Enimuerò
 quia tantorum familiæ Christi luminarium sacra mētio nostris relationibus, ac si qui-
 dam venerandæ lucis radius, illapsa est, intermisso paululū superiore stylo, viros non
 sine mentis alacritate memorandos, dignis laudū præconijs ad honorem Dei, prout
 possimus, extollamus: vt Lebuii nostro tanto crescat altior gloria, quanto se præ-
 cedent-

D d 3 ceden-

URIVS

9 per
 10 per
 RVIII
 5

Historie
 Sanctorum
 quid vtili-
 tatis lectori
 adferant.

S. Lebuius
 inter aduer-
 sa & prospera
 semper sta-
 bilis & con-
 stans.

Fit Mona-
 chus.

In ætate pu-
 er, moribus
 canus.

1. Cor. 9.

S. Vuilli-
 brodus &
 Bonifacius,
 huius sancti
 conterranei
 & prædica-
 tionis socij
 lege vitam
 S. Swiberti
 1. Martij.

Palma

cedentium probabilior fuisse dicitur vita: quando quidem nullis diuerticulis ab eorum tramite declinauit, qui tantorum vestigia ducum summis nisibus fuerit exsecutus. Quos propter cum illorum religiositas exprimitur, iste laudatur. Cum horum studia prenotantur, iste totus depingitur. Cum illorum preliandi aduersus potestates aere certamina referuntur, huius triumphus euidenter exponitur. Atque ex huiusmodi

for. * prioru

coniecturis facile colligitur memoria * piorum vitam illustrari sequentium: & angelicis filijs honestatem, cum eosdem patrum gloriosè viuentium fulcit authoritas. Viros igitur quos premisimus, sanctos admodum fuisse non dubitamus: quorum alter confessione alter martyrio in comitatum Agni suscipi metuit, habentque nunc hereditatem eius

S. Vuillibrordi

vita habetur pre fenti tomo 7. Noubris

S. Bonifacii

verò martyrium lunij quinto.

Christo, qui in hac vita nunquam passi sunt separari à Christo. Hos certe nobis imitabile diuina pietas condonauit: ut quem deterret à gladio manus violenta carnificis, magnum Vuillibrordum in diuina pacis quietudine Domino laudabiliter seruiret. Possit se aequiparet: qui autem se agonistis comparabile existimat, sanctum Bonifacium suo pro Christi amore sanguine subsequi non formidet. Quod si defuerit perperam atrocitas, ipse sibi manum diuina romphæa perarmet, ipse sibi spiritualiter, & perfectior efficiatur, & martyr, dummodo aut vnus in pace munditiam, aut alterius in sacrificio adipisci non negligat palmam. Sed his summo tenus memoratis, repetenda est nobis historia, quam paulo ante nos omisisse perscripsimus: quæ tamè penitus omnino non est, quia subinde se inter cetera animo huic semper inharrente opposuit affectu didicantis, nescio qua dulcedine delibutus dum superiora componeret reliquorum quidem digitis, Lebuini autem iugiter corde conterunt. Sanè quia de illo inprimis scriptitare decreuerat, licet viros preciosissimos repente in medijs proferret, ab hinc ramentum intuitu cogitantis intentio summoueri non potuit: quoniam bona quæ de ipsi dici queant vtrò se offerunt. quæ si quis omnia exponenda præfumeret, Tullianæ

S. Lebuinus

agnina innocentia præpoller. Matt. 10. Luc. 10.

Plautinæ eloquentiæ floribus indigeret. Beatus igitur Lebuinus inter feros & feros barbaros hominum mores constitutus, agni innocentiam retinebat, memor Domini vocis qua dixerat, se Apostolos sicut agnos inter lupos missurum. Nec viro sancto defuit serpentina prudentia, dum si quis capiti suo, id est, Christo, iniuriam facere conaretur, ille pro eo totum corpus indubitanter obijceret. Vnde factum est vt in virtute Altissimi, ad diuinum caput membra conuideret, ut potest vt qui se inter ista medium quasi charitatis viscariū inferebat, infimaque summis copulans, infirmitate humanam dignitati Angelicæ coarquare studebat. Sapiens planè Architectus, qui caelestem edificans domum, petram in fundamento locauerat, ne furentibus ventis, ne procelis astuantibus, postremò ne impugnata totius aduersitatis machinis virtutis contignatio laderetur. Petra autem erat Christus. Age ergo quisquis hæc audire desideras, num tibi quippiam videtur aut illa conexione salubrius, aut ista firmitate solidius, dū quod ibi copulatum est nulla resolutione laxatur: quod hic fundatum est, nulla tempestate subuertitur. Quod si forte cuiuslibet monstruosis fabulis aurem accommodare valeat aut placet, inuiliū se veris relationibus, huiusmodi vanitate demonstrans, poterat delirantis incumbere poterit, qui vsque adeo præstigijs figmentorum imaginationibus dementati sunt, vt ne ipsa quidem, quæ interdum esse falsissima asserunt, falsa esse cognoscerent. Nos de sancto Dei Lebuino nihil mentitos esse, testem habemus Ecclesiam, quæ huius beneficijs cumulata, quam grandis apud diuinitatē meriti fuerit, crebris remediorum prouentibus confiteretur. Cui quidem ea quæ de illo dicimus grata fore indicio est, quod legenti tantus adsistat populis auditorum, vt compressum multitudinis etiam hi pertimescant, qui in tuto loco stare videntur, vixque in digressu aliquis inueniatur, qui non Deo gratias referat pro eo quod se patrocinium Lebuini audisse pariter & sensisse commemorat. Vnde nobis adhuc vel pauca locutus

Matt. 7.

1. Cor. 10.

Poëtarum deliramenta plena mendacis.

S. Lebuinus quanti sit apud Diuinitatē merit.

S. Lebuinus templi spiritus sancti.

arbitramur neminè succensurum, quippe cum spiritum Dei in ipso templi edificasse, atque id sibi habitabile fecisse procedens sermo declamet. Id ipsum verò inter Martinas laudes (vt credo) cantabitur. sed in lectione omitti non debuit, quo vtriusque vocis ministerio quanti apud suos habeatur vir Christo amabilis accipiat commendatum. Quod autem præmittitur tale est. Spiritus sanctus (vt ait scriptura) in corde iusti habitat. Nam templum ipsius est anima ab omni iniquitate aliena, in quo non carnalis vicima ceditur, sed spirituales hostiæ offeruntur, nec fit ibi sola emundatio corporis, sed & remissio vera peccati & abolitio perpetuæ mortis. Hoc templum dicitur & esse meruit beatus Lebuinus, cum præstante Domino à criminum fieret contagio mundus, per eum qui viuuit & regnat in secula seculorum, Amen.

